

Vištyčio regioninis parkas Šilelio pažintiniai takai

Pietvakarinėje Lietuvos dalyje yra Vištyčio regioninis parkas. Jo teritorija apima Vištyčio–Gražiškių aukštumos (Sūduvos moreninės aukštumos dalis tarp Vištyčio ežero ir Šešupės aukštupio senslėnio) vakarinę dalį. Lietuvoje tai aukščiausia vieta Baltijos aukštumose. Vištyčio aukštuma susidarė paskutiniojo ledynmečio periodu Vidurio ir Vakarų Lietuvos ledyninių tėkmių sandūroje.

Nors Suvalkijos ir ypač Vilkaviškio rajono miškingumas yra labai mažas, Vištyčio regioniniame parke yra dideli miškų

masyvai – Vištytgirio, Drausgirio, Pavištyčio miškai. Taip pat čia yra nedidelių aukštapelkių ir tarpinio tipo pelkių, ežerų. Didelė reljefo ir ekotopų įvairovė sudaro geras sąlygas floristinei ir cenotinei įvairovei.

Išskirtinis Vištyčio regioninio parko miškų bruožas yra tai, kad čia didelius plotus užima ažuolynai, labai dažnai su skroblų ir liepų ar eglių priemaiša. Nemažus plotus Pavištyčio, Vištytgirio ir Tadarinės miškuose užima eglynai.

Vienas iš įdomesnių parke

esančių objektų – Šilelio miškas, esantis Vištyčio ežero pietvakarinėje pakrantėje. Jame yra net du pažintiniai takai (didysis – 7 km ir mažasis – 2,4 km). Čia kiekvienas lankytojas atgaus prarastas jėgas, pasisems tyro pušų kvapo, pasigrožės nuostabių Vištyčio ežero peizažu bei kraštovaizdžiu, taip pat susipažins su gamtinėmis miško vertybėmis.

Mažasis takas rekomenduojamas mažiau patyrusiems keliautojams, o didysis takas pareikalauja gerokai daugiau ištvermės ir kantrybės. Keliaujant vaizdingais

Pavištyčio piliakalnis

Prie šventojo šaltinėlio

Regykla į Pavištyčio ežerą
ir Romintos girią

Šilelio pažintiniais takais, kur aplink reto grožio kraštovaizdis, laukia kupina įspūdžių ir nuotykių kelionė.

Nuo tako pradžią žyminčio informacinio ženkle kelionę pradėjęs keliautojas turi apsispręsti, ar jam užteks jėgų toliau keliauti didžiuoju Šilelio taku, ar pasirinkti mažąjį. Pasirinkę mažąjį taką išvysite nuostabaus grožio smėlingą skardį, esantį pačioje Vištyčio ežero pakrantėje. Ši vieta labai mėgstama poilsiautojų ir parko lankytojų.

Keliaujant toliau galima sutikti „Raganos

šluotas“. Tai sumedėjusių augalų ligos padariniai, kai šakelės tankiai suauga ir atrodo tarsi kuokštas ar šluota. „Raganos šluota“ gali atsirasti dėl grybų, virusų, vabzdžių, rečiau dėl bakterijų poveikio.

Toliau pasitinka drevėti medžiai su

juose įsikūrusiais įvairiais miško gyventojais. Tai geniai, meletos ir daugybė kitų skardžiabalsių paukščių, kurie galingais snapais iškala dreves. Tokuose uoksuose galima išvysti ir voveraičių.

Toliau prieš keliautojo akis atsiveria nuostabaus grožio Vištyčio ežero kraštovaizdis: išraiškingos pakrantės, smėlingos atodangos, eroziniai krantai. Ežero plotas – 1 860 ha, tačiau didžiojo jo dalis priklauso Rusijai. Į ežerą savo vandenį iš Lenkijos atplukdo Vižainos upė.

Keliaujant taku toliau galima išvysti vietos apylinkių aukščiausią eglę. Jos aukštis siekia 30 metrų, kai paprastosios eglės vidutiniškai tužauga iki 20–25 metrų aukščio. Mūsų kraštuose tai retas reiškinys, juolab kad ši vieta nėra tipiška eglių augavietė.

Kitoje sustojimo vietoje stūkso nedidelis kryžių kalnelis, jo viduryje eglė ir pušų paunksnėje iš žemės gelmių trykšta gėlo vandens srovelė – tai Šventasis šaltinėlis. Žmonių pasakojimai byloja, kad kitados šio šaltinio vandens iš tikrųjų būta nepaprasto. Pakakdavę juo pavilgyti akis ir neregys praregėdavęs, greitai užsitraukdavusios sunkiai gyjančios žaizdos. Ir mūsų

dienomis pasitaiko pasakojimų apie stebuklingus pagijimus. Tikėdami stebuklinga Šventojo šaltinėlio galia žmonės, atvykę iš tolimiausių kampelių, šlakstosi vandeniui, ant kalnelio stato ir šventiną kryželius.

Kada žmonės pradėjo tikėti šaltinėlio vandens galia, tikrų žinių nėra. Iš senų žmonių pasakojimų išgirstas šis įdomesnis pasakojimas.

Prieš Pirmąjį pasaulinį karą vienas neturtingas valstietis sapne matęs Švč. Mergelę Mariją, kuri jo prašiusi ties šaltinėliu pastatyti kryžių. Vargšas žmogelis net ir labiausiai norėdamas negalėjęs išpildyti prašymo, nes neturįs nei arklio, nei vežimo, nei medžio, iš ko gaminti, tik kirvį. Pasiguodęs savo žmonai prašymą pamiršęs. Po kurio laiko vėl susapnavęs Dievo motiną, kuri sapne tikino žmogelį, kad tik jis galįs pastatyti kryžių. Susapnavęs tą patį sapną trečią kartą, jis ryte nuėjęs pas kaimyną ir jam viską papasakojęs. Šis jį nuraminęs ir pažadėjęs padėti. Jie nuvažiavę

į mišką, nupjovę ąžuolą ir netrukus prie šaltinėlio stovėjęs kryžius.

Žmonės patikėję, kad tai Dievo galybė, pradėjo lankyti kryžių, melstis, šlakstyti šaltinėlio vandeniui, įtikėję, jog vanduo gydo nuo įvairiausių susirgimų, ypač akių ligų...

Na, o ištvermingiausių keliautojų, pasirinkusių didįjį Šilelio taką, taip pat laukia

EZERAS 1,8km
 EZERAS 0,5km
 EZERAS 0,3km

Regyklos „Trys ežerai“ infonuorodos akmenyje

įspūdžių kupina kelionė.

Vos palypėję į kalną gali išvysti labai retą gamtos reiškinį – sufozinį cirką. Iš pažiūros atrodo, kad tai dauba, apaugusi skroblais, juodalksniais, viršutinė dalis – pušimis. Tačiau tai yra požeminio vandens geologinės veiklos pėdsakas, kuris susiformavo šlaituose vykstant mechaninei sufozijai. Šio proceso metu netirpios mineralinės dalelės išsiplauna, filtruojan-

tis požeminiams vandenims. Tai išties unikalus ir retas reiškinys, kurį verta pamatyti savo akimis.

Visiškai netoliese ant slidinėjimo trasos viršukalnės – regykla, iš kurios atsiveria nuostabaus grožio Vištyčio ežeras bei Rusijos ir Lenkijos teritorijoje esanti Ramintos giria. Šioje vietoje galima sustoti pailsėti, atgauti prarastas jėgas ir pasigrožėti nuostabiu kraštovaizdžiu.

Toliau žingsniuojant taku bus senosios vokiečių kapinaitės, kuriose išlikę įvairiausių senų antkapių, metalinių kryžių.

Na, o iš bene gražiausios regioniniame parke regyklos „Trys ežerai“ galima išvysti net tris

ežerus, išsidėsčiusius banguotame reljefe. Šiame taške matyti Vištyčio, Grabausko ir Pakalnių ežerėliai, taip pat atsiveria nuostabus kraštovaizdis, panorama su puikiomis kalvomis. Be to, matyti ir du gražuoliai Pavištyčio piliakalniai.

Žingsniuodami taku toliau apžiūrėsite Pavištyčio akmenų grupę – vieną greta kito pietrytiniame piliakalnio šlaite slūgsančius septynis didžiulius akmenis. Na, o nuo vaizdingo Pavištyčio piliakalnio galima pajusti, kaip šneka Pavištyčio kloniai ir kalneliai. Pasakojama, kad šiame piliakalnyje yra nugrimzdusi bažnyčia, o šv. Velykų rytą girdėti skambinant varpais. Dar už pusės kilometro dunkso ir antrasis Pavištyčio piliakalnis.

Baigdami kelionę pro Petro Mikalainio gimtinę lankytojai gali apžiūrėti dar iki šių dienų išlikusius gimtinės pamatus, įrengtame informaciniame stende pasiskaityti apie šį žymų kraštietį.